

Esde trei ori in septemana: Mercuri, a, Vineri-a si Domineca, cand o colă intrăga, oasă vana dămetate, adeca după momentul impregiurării.

Prețul de prenumeratune:

pentru Austria:

pe an intreg 8 fl. v.
 „ dimetate de an 4 „ „
 „ patratu „ „ 2 „ „
 pentru Romania si Strămetate:
 pe an intreg 16 fl. v. a.
 „ dimetate de an 8 „ „
 „ patratu „ „ 4 „ „

ALBINA.

Prenumeratiunile se fac la totădd. dănti a-i nostri, si d'adrechtul la Redacțiunea **Josefstadt, Langgasse Nr. 22**. Sunt a se adresa si corespondentiile, ce se trimt la Redacțiunea, administratiunea sau speditura oate vor fi nefrancate, nu se vor primi, era cel auonima nu se vor publica.

Pentru anucie si alte comunicatiuni de Interes privat — se raspunde cate 7 cr. de linie, repetirile se fac cu pretu soadit. Prețul timbrului cate 30 cr. pentru una data, se antecipa.

Viena 28 jan./9 febr. 1867.

Franciscu Deák a sosit alalta-séra la Viena, insocitu — la dorinti'a mai multoru ablegati — de cestorele dietei Ladislau Kovách. După conferinti'a cu cancelariulu Mailatu, ieri avu audiintia la Maies. Sa Imperatulu. Versiunile unguresci pretindu că monarculu a cerutu suatulu lui Deák, daca e ca proieptulu dietei unguresci se se asterna senatului imperiale; la ce barbatulu de statu magiaru se fie respunsu că asternerea acelu proieptu, ca propusetiune a regimului ar fi o procedura corecta, dar desbaterea lui prin delegatiuni ar fi mai practica.

Totu asiè se se fie pronunciatu Deák si in consiliulu ministeriale. Astadi se gata de plecatu catra Pesta, unde sosindu, va trimite delocu pe Andrassy si alti érași catra Viena, cu scopulu de a si dá silintia ca cercurile de aici se nu pérda din predespusetiunea buna fatia cu caus'a magiara.

Dupa ce acù Deák a datu Muiestatei Sale desluciri liniscitòrie in privinti'a unoru puncte ale cestiunei unguresci, se ascépta ca ministeriulu de Buda-Pesta se se denumésca, ceea ce se crede că se va intemplá marti ce vine. — Lister ministeriali incepu érași a diferi, atata înse e stabili, că presidiulu e menitu contelui Andrassy.

In fati'a acestòru evineminte, centralistii sunt cu atat'a mai superati, cu catu neci li se da ocaziune a-si manifestá parerile, căci deschiderea dietelor se amana.

Altmintre nemultiamirea mai că o potemu numí generale la partitele politice. Polonii, cei mai devoti sistemei actuale, incepu a schimbá pasii, neci ei n'ar intrá bucuros intr'unu senatu imperiale sub auspiciile dualismului. Dar se asecura că d. Beust nu si-ar face capulu apa pentru o opusetiune eventuala din asta parte, ci va dá si Galitiei unu ministru regnicolare. — Astfelu s'ar sporí ministeriele in Austria de tóte laturile.

Intre asemenea cercustantie nu ne suprinde telegramulu ce „Nou'a Presa liber.“ l'aduce astadi din Praga, unde federalistii Boemie, majoritatea in fitòrea dieta, si-au propusu ca delocu ce se va infintiá ministeriulu ungurescu, se céra si ei asemenea ministriu pentru coróna santului Vencislau. Se presupune cumca acésta pretensiune a federalistiloru se va manifestá in adres'a dietei de Praga, ce se va deschide la 18 l. c.

Suntemu aplecati a crede cumca romanii Transilvaniei, după infintiarea ministeriului ungurescu, vor cautá se iee in drépta consideratiune procedura altoru tieri fatia cu acestu actu, si desclinitu portarea Croatiei. —

Impoteriti confederatiunei nemtiesci de médianòpte se intrunira in conferintia la Berolinu. Alalta ieri d. m. avura o siedintia, ieri demanétia a dóu'a, cu atat'a pertratarile se finira, rezultatulu e statoritu definitivu. — Se intielege cumca desbaterile nu s'au publicatu, dar din rapediunea lor se conchide că membrii

nu facura multe exceptiuni la propunerile prusesci, cu alte cuvinte: confederatiunea venitòrie se va constitui după comand'a lui Bismark, Prusi'a va poté despuce neconditiunatu. —

Gvernulu grecescu au asternutu camerei unu proieptu de lege prin care cere impoterire a cumperá nai de resbelu. Unu imprumutu nou se intentiunea. Telegramele pretindu a sci că de la Aten'a au plecatu missiuni secrete catra Bucuresci, Serbia si Muntenegru, si că o propaganda lucra la rescolarea provinciilor de pre marginile imperiului otomanu.

Diurnalulu oficiale publicà urmatòriele autografe:

Iubite conte Belcredi! Candu cu gratia incuviintiedi demisiunea ceruta de dta de la funtiunile de presiedinte in consiliulu ministeriale, de ministru de statu si de conductoriu alu ministeriului Meu de politia, ti dau crucea mare a ordului Meu S. Stefanu cu iertarea tascoloru, dreptu recunoscintia deplina pentru serviciile dtale sacrificatòrie aduse in timpu greu cu devotiune fidela.

Viena 7 februarie 1867.

Franciscu Iosifu m. p.

Iubite barone de Beust! Te denumesc, — cu sustinerea in postulu de pana acum'a alu dtale, — de presiedinte consiliului ministeriale si ti incredintiedi deocamdata conducerea ministeriului Meu de statu si de politia.

Viena 7 februarie 1867.

Franciscu Iosifu m. p.

Scimu că patent'a imp. din 2 ianuarie, conchiamá dietale provinciali pentru 11 februarie. — Alta patent'a imp. aparuta acù la 7 februarie, muta terminulu intrunirii dietelor, defigendulu pe 18 februarie.

Pesta, in 7 febr.

(+) Comisiunea cauzelor comune si-finã dala elaboratulu seu conformu promisiuniloru si contielegiriloru facute de matadorii magiari, acuma acestu actu de mare insemnetate va fi ajunsu la Vien'a, de óra-ce Deák si contele I. Andrassy au si grabitu spro capital'a imperiului, nu remane dala alt'a de catu ca se se denumésca ministeriulu magiaru si e fórt de creditu că pe candu aceste orduri vor esi la lumina, acua denumire s'a si efeptuitu.

Nici de catu nu ne ficnem de acua, cari si-léga existintia lor de existintia óre-caru regimu fie acéla liberalu seu retrogradu, cu atat'a mai pucinu apoi de acua, cari in sperantia buna, că vor ajunge la óre cari bucate, mai grase, grabescu a face complimente guvernului nou si fara d'a ascépta ce-lu pucinu program'a lui inainte pe nevedute i striga osan'a, era pe ce-lu moribundu cu atat'a mai tare lu ataca des' mai nainte poté că i lingusá si i-se inchiná pana la pamentu.

Acù ni aducemu a minte de o fóia a nóstra — vrui se dicu: imbracata in catva romanesc dar impintenata catu de bine, se poté că pentru cate-va grositie — carea inainte se bucura de infintiarea ministeriului magiaru si cu o dorere prefacuta se tanguiesce pentru sórtia — *reactiunariiloru*, adeca celor'a ce sunt contra ministeriului magiaru!

Noi n'avemu ce negá, am fostu si vomu fi impreuna cu natiunea — contra ministeriului magiaru, dar ni rezervam apretiuirile seu dasapobarile nóstre pe acelu timpu, candu vom poté judecá acelu regimu *din fapte*.

Ca ómeni luptatori pentru dreptate si libertate trebuie se aplaudam si noi la stergerea provisorului absolutistiu, in se cu atat'a mai tare ne vom luptá contra acelei politice, carea

va imbratisá totu acelu absolutismu, totu acua suprematia sub masc'a constitutiunismului, căci prin acést'a fiindu mai crancenu atacati in drepturile nóstre, mai multu ni va desceptá resistintia.

Asceptam dala cu ardóre publicarea programei ministeriului nou si atuoci vom vedé ce bine seu reu potemu asceptá de la densulu. Daca vom fi fericiți a vedé imbratisandu principiele adeverate de libertate, daca vom vedé că guvernulu se va nisui a introduce pe calea legelatiunei *egal'a indreptatire*, respectarea drepturiloru nationali, atunoi cei mai devotati apertori ai guvernului si ai politicei lui vom fi noi, era din contra vedendu-no atacati in drepturile nóstre si inca sub masc'a constitutiunismului, noi ne vom nisui a rumpe acua masca si a aretá natiunei si lumii civilizate că ce jace ascunsu sub acua masca.

Intr' altu chipu caus'a nóstra, caus'a santa a natiunei neci candu nu am legat'o si nu o vom legá de existintia cutarui seu cutarui guvernulu. Caus'a natiunei nóstre e legata de existintia natiunei, daca natiunea vré se vieze — si acést'a dovedit'o degiá si credemu că si de aci in colo o va dovedí — atunoi caus'a ei trebuie se invinga si constelatiunile politice vitrige poté că vor poté amana invingerea causei nóstre, dar a o nemici — nici candu nu o vor poté.

Suntemu cu multu mai tari in credintia nóstra că trebuie se invingemu, de catu ca se ne sentimu deobligati cutarui seu cutarui guvernulu a-i cersi gratia si pentru lungirea unei vietie servite se ne inchinam orbescoc aceluia ce voiesce se ni curme firulu vietiei nationale.

Natiunea n'are se se acomode sistemelor, ci sistemele trebuie astfelu croite, ca in acelea se póta incepe drepturi egale pentru tóte natiunaltatile patriei.

O astfelu de sistema asceptam se introduca ministeriulu magiaru, si daca o va introduce si o va sustiné, atunoi numai vom fi convinsi că acéla intr'adeveru voiesce se fericésca tier'a. Fara de acést'a fiecarele poté vedé, că in acua politica nu e sinceritate, prin urmare e in interesulu unei partite, era nu in interesulu tuturor'a.

Pesta in 8 februarie n.

(a) Domnule Redactoru! „Albin'a“ nóstra aduse scirea, cumca deputatii romani si serbi aveau se se intrunésca pentru desbaterea si staverarea proieptului de lege compusu prin omisii loru in comunu; am deci se facu cunoscutu, cumca intrunirea s'a intemplatu, mai antaiu martia trecuta nainte de amédiadi in otululu „la tigru“ candu după o desbatere fórtu lunga, li succésa a se constitui impreuna, primindu de basa *solidaritatea*, esplicata lamuritu asiè, că *totu insulu este îndetoratu a si subscrie proieptulu ce impreuna se va desbate si staverá si a si votá pentru acéla la tempulu seu in dieta*. Cei-ce nu se obléga la acést'a, acua potu luá parte la siedintie si desbateri, dar votu decidatoriu nu au. Dintre cei de facia numai patru insi, dorere t'uti patru romani, n'au vrutu a se supune acestu obligamentu, era mai tardiu dintre cei absinti inca doi s'au dechiaratu asemenea. Caus'a ei au respicat'o a fi: pentru că nu se potu obléga a subscrie si spriginí ceva, ce inca nu cunosc; — va se dica, pentru că ei sciau de mai nainte, că proieptulu primitu nu va fi după parerile loru. Asiè pricepu domniele loru solidaritatea. Nu e de lipsa se li spunu numele acestoru siese domni, ajunge a atinge, că sunt totu acua, cari si anu denegara subscrierea proieptului insocierei deputatiloru romani. Destulu că de marti incóce se tinura si cate dóue conferintie mesteccate pe di, in suma — *cinci*, si in acelea, sub presiedintia candu a presiedintelui romanu, candu a celui serbu, functionandu de notari si referinti Babesi si Miletits, s'au luat operatulu esmisiloru barbati de incredere si modificatiunile facute in acéla din partea serbiloru la

desbatere comuna seriósă, si in buna contielegere se ajunsu scopulu doritu combinandu-se pe temeulu si după principiele si sistem'a atinsului operatu unu *proieptu comunu* carele acum se lucra in limba magiara, poimane după amédi se va autentici si subscrie, apoi se va substerne la loculu seu in numele romaniloru si serbiloru de la dieta. Se spéra, că după ce multe dispusetiuni in trensulu se moderara, multe érași, cari se pareau a merge *ceva pré departe*, se stesera cu totulu, acum se vor invoí a-lu subscrie si coi siese domni disidenti, seu celu pucinu unii dintre densii. Publiculu va vedé, căci asiè tienu Die Redactoru, cumca vei publicá acestu proieptu la tempulu seu dimpreuna cu subscrierile sale, dar nu potu a nu esprime dorinti'a ca selu publicu totu o data cu operatuleloru patru barbati de incredere, celu pucinu in puntele diverginti pentru ca onoratulu publicu se le aiba diferintiele de locu inaintea ochiloru si se-si faca judecata sa.

Pesta in 8 februarie n.

(+) Se aude cumca ministeriulu magiaru mai nainte de tóte va cautá ca in capulu comitatelor se puna comiti supremi despre cari vor fi convinsi că posedu increderea poporatiunei respective. Si spre acestu scopu va consultá pe deputatii respectivi, cari vor avé se candideze, respective se recomende persóne de acele in cari au mai multa incredere. In legatura cu acést'a se dice, că numai pe deputatii din cotele Aradu si Zarandu nu-i va intrebá. — Óre de aceea, că ministeriulu e convinsu cumca capii acelor comitate posedu deplin'a incredere a poporatiunei, — daca e asiè, atunoi abunaséma ministeriulu va fi bine informatu, in se dacu calu nu consenta pre dăntatii respectivi, alte motive — si *intentiuni!*

Dorintie de sinòde.

Resinari, 4 februarie 1867.

Prospecte de sinodu.

„Albin'a“ este, carea între diarele nóstre de adi, cu privire la timpulu de candu apare, se vede a staru mai multu pentru aperearea drepturiloru nóstre bisericesci, pentru strafomarile pretinse de canóne si pentru scaparea de „regimulu patriarcalu.“

Este de doritu intr'adeveru, ca si publicistici'a se si-dea poterosulu concursu in acést'a a-facere, deórace, cestiunea bisericésca fiindu la noi strinsu legata cu cea nationala, ea a devenitu pentru noi cestiune *de vietia*.

Este adevratu, că prin renfintiarea Mitropoliei nóstre greco-orientale, ni s'a mplinitu — multamita Imperatului si zelosiloru nostri labati conlucatori — un'a din cale mai ferbinti ai mai juste dorintie ale nóstre; dar' nu mai pucinu e adevratu, că pana acum nici pe departe nu ni so realisara sperintiele ce erau si sunt inca legate de acua Mitropolia, incatu totu crestinulu afla fórtu cu cale intrebarea „Albinei“ din Nr. 102. 1866; „Au nu stam cu trebile nóstre bisericesci astadi ca si mai nainte totu sub unu regimu patriarcalu in care tóte legile devinu de prisosu?“

Trebe se uimésca pe fie cine cum „functionariulu mitropolitanu“ N. P. poté se mai dica adi in „Romanulu“ din 25 decembre tr. si unele ca aceste: „Că biseric'a nóstra s'a eliberatu acum de tóte catusiile absolutismului si i s'a datu vietia constitutiunala, s'a scapatu de anarhia si s'a organizatu după *canónele* ecumenice s'a mantuitu de formele *birocratice* si i s'a introdusu gubernarea *de sine* prin *sinòde* . . . participandu *si clerulu si mireni* la tóte aceste beneficii *constitutiunali*.“ D. functionariu“ n'ar trebui se tienu pe fratii de peste Carpati astadi atat'a de indepartati, atat'a de pucinu interesati de noi, in catu se nu scie ei

alege adevărul puru din laudele góle, nice n'ar trebui se uite, cã comunicatiunea literaria între noi nu mai e adi impededã prin murii chinezesci de odinóra, ci „Romanulu“ se citește acum binisoru si prin Austri'a.

Sum si cu de parerea corespondintelui Dvóstre Lugosianu din Nr.6 a.c. alu „Albinei“ carele pre langa tóta asertiunea de mai susu a Dlui „functionariu“ e silitu totusi a eschiamã si in ianuariu 1867, cã „sperantiele nóstre (in acésta privire) nu numai nu avura pana acum veri-unu resultatu, ci din contra se mai marira ranele, de care am suferitu,“ sum dieu de aceeași, parero, cã asta stare trista a lucrului nu mai póte tienne in-delungu si cã se arata semne, cumca „cris'a morbului, de care patimim se va delaturã.“ Dea numai ceriulu, ca se nu ne mai insiele si aceste semne?

Scopulu acestoru siree, a Ve incunoscintã Dle Redactoru, cã p'aici s'a pusu acum de multisoru in cerculatiune multu imbucuratórea faima de la isvorulu celu mai bunu, cã in maiu a. c. se va tienne in comun'a opidana Resinari (langa Sibiu.) unu **sinodu Mitropolitau** (cu reprezentanti din cleru si poporu pentru tóte diecesele nóstre) spre a continuã firulu lucrari-loru intreruptu acum de atãta timpu.

Catu pentru locu trebe se dicema, cã Resinariu între comunele curatu romane ale Transilvaniei sunt cea d'antãiu si cu curatien'a din intru întrece comun'a acésta tóte opidele Transilvaniei, bisericile din locu sunt frumóse, spatíose si spre scopulu acel'a bine arangiate; timpulu inca ar fi celu mai nimeritu, deóra-ce tienu-tulu de aici la póle de munte nici candu nu e mai incantatoriu ca in lun'a lui Maiu. Apoi si din privint'a starii materiale comun'a Resinari, ca atare, e cea mai binecuvantata d'entre tóte comunele romane ardeleno si reprezentant'a ei s'a sciutu aratã totdeun'a deunã de ascemene mari distingeri cum ar fi si acésta.

Ne mirãmu, cã „Telegr. Romanu,“ carele trebe se fie celu mai bine informatu, tace cu totulu despre acésta pe-candú, dacã e intr'adeveru se fie ceva, ar fi de neapãrata lipsa a se incunoscintã publiculu de timpuriu, pentru ca respectivii se se póta pregãti in modu cuviintiosu de asiã lucrari marctie.

Fie-ne dar' iertatu a sperã, cã desi tardú, ni se vor impliní totusi dorintiele.

V. Romanu.

Langa **Temisior'a** 6 febr. n.

La corespondint'a dlui Brutus din Aradu, publicata in nr. 8 alu Albinei din anulu acésta, aretandu-se acolo necesitatea pentru a invetiã studiulu dreptului canonicu in tóte teologiele, on. redactiune facú in capetu observatiunea cã teologiloru nostri gr. catolici li se propune si ei invetiã acésta sciintia.

Óre dara de cari preoti romani e mai bine, de cei gr. catolici cari cunoscú dreptulu

canonicu, sciú ce drepturi competescu loru, dar nu le au, séu de cei gr. orientali dintre cari o parte nu le cunoscú acele drepturi si asiãdara nu sciú ce lipsece. Eu din parte-mi dieu cã e mai reu de noi, pentru cã despre unii colegi ai nostri gr. or. se va dice: ignoti nulla cupido, dar ast'a se póte dice si despre cati-va preoti de ai nostri, cã de candu le-au invetiãtu, le-au uitatu nevedindu-le practicate.

Candú a fostu senatu imperiale la Viena, am intielesu cã cati-va domni romani s'au dusu la nunciulu, si vorbindu de sínóde, Em. Sa respunse: jus habetis. — Adeca din acea parte nu s'ar pune pedece. Guvernulu éra n'are se impedece o religiune in essercitiulu seu, care si in Transilvania e recepta. Deci pedec'a trebe se fie in altu locu.

Eu me temu cã cu catu vor incepe SS. Loru archiereii romani a fi mai autoerati, pre atãta va scãde reverint'a din partea natiunei, de aceea mi pare bine cã sum omu betranu de acum'a înainte si sperediú cã nu voiu ajunge acele dile triste, in cari unu eppu se nu aiba mai multa reverintia de catu alt'a óre care Ilustritatea Sa ces. reg. ampoiãtu la ete.

Daca am avé noi unu sinodu, si ar avé si gr. orientali, atunci pentru causele scolare o comisiune dintr'unu sinodu s'ar poté uní cu alta comisiune din cel'a laltu sinodu, si in comunu ar defige premie pentru cele mai bune cari menite scóleloru populare, cã aritmeticia geografica sel. nu sunt carti confesiunali. Asié eu spese de 1/2 mai putiene s'ar ajunge rezultate mai odata asié de mari. Unu preotu.

De langa **Carasiu**, 1 februaru n. *)

Cum stãmu cu sínódele?!

(*) Suntú doi ani si ceva mai bine de candu biseric'a nóstra ortodosa resaritena s'a eliberatu de sub ingrigirea vitruga a ierarchiei serbesci si acum'a trebe se marturisim cã in totu decursulu acestui timpu indelungatu nu ni-am potutu castigã cunoscentie depline despre starea bisericiei nóstre.

Atãta vedemu numai, cã nici de catu nu ni s'au realizatu sperantiele frumóse ce le nutriamu atunci candu se faceau pasi pentru restaurarea Mitropoliei nóstre si mai vertosu atunci candu vedurãmu indeplinindu-se acestu actú de mósi-stramosi nostri ottatu si doritu, acestu actu mare si insemnatu pentru interesele esisintiei si desvoltatiunei nóstre, pentru liniscea consciintiei nóstre, pentru biseric'a nóstra natiunala.

Dar chiaru pentru cã nu voim se depunem acele sperantie frumóse, si pentru cã scimú bine cã tóte anomaliele si neajunsurile ce s'au incubatu inca de demultu in vietia

*) Din lips'a spatiului numai acum'a potemu produce. Red.

nóstra bisericéscã, in causele nóstre bisericesci, scolare si fundatiunale, si-ar afã remediulu loru prin tineria sínódeloru, trebe se urgemu, ma opiniunea publica, conseiint'a natiunala o pretinde cu nerabdare introducerea acéstei institutiuni cardinale si datatóre de vietia a bisericiei nóstre.

Nu mai acésta frumósa institutiune ni-ar poté dá deslucirile de lipsa si cuvenite despre starea adevãrata a bisericeloru, scóleloru si fundatiuniloru nóstre; cãci trebe se marturisiu, cã intru intunereculu ce domnesce acum, aministrarea cea autocrata séu arbitraria a dieceseloru si a causelor nóstre celoru mai sante — n'o potemu privi de catu de o continuare trista si nefericita ale abuseriloru serbesci, carea imprenata cu traganarea implinirei dorintieloru si sperantieloru publice, cu netineria de sínóde diecesane, umple sufletele cele bune de ne'ncredere si banuiele, inadusiesce aspiratiunile cele mai sante, subsapa credintiele si sperantiele crestiniiloru!

Intr'adeveru e o fatalitate nespusa pentru noi, dacã nu ni cunóscemú bine bunetãtile si scaderile nóstre, dacã nu suntem in stare a constatã o diferentia favorabila pentru noi — între starea de acum fatia cu cea de mai nainte sub straini; dacã din contra paserile noptii, sciurile cele negre umplu acurulu si ne ametiescu vor còbele loru cele rele! Nici candu nu póte fi vorba de lumina, de inaintare, candu capii se 'mbraca intru intunerecu, si — dieu nu potem dice alt'a, candu nu se introducú sínódele datatóre de lumina, cari songure ar fi in stare se ne informeze despre starea causelor nóstre.

E pré naturalu, cã fiindu la intunerecu omulu nici candu nu póte avé ideia lamurita despre starea in care se afla, — in asta lipsa de lumina, imaginatiunea i servesece de indrep-tariu, care de regula e seducatóre; nu potemu altmintre neci in bisericã, de óra-ce lipsindú sínódele nu potemu cunóscé starea nóstra, si roleele nu le potemu apretiuí dupa adevãrata loru valóre?

Daca nu ni se deschide calca a le cunóscé, nime nu póte pretinde cu dreptu cuventu ca clerulu si poporul care se intereséza de acele cause, care contribue la acelea, dar astépta resultatu mangaiatoriu de la ele, se nutresca incredere in administratiunea aceloru cause, carea nu-i da socotela de nemica, nu-i cere concursulu, de catu la sarcine, si nu scie se-i arate altu resultatu, de catu ne-ajunsuri si vaicari fora capetu!

Precum se vorbesce de unu timpu incóci pre la noi, din parte competinta, Esceleni'a Sa Mitropolitulu bisericiei ortodose resaritene se se fie adresatu de curendu catra Dni episcopi in acésta privintia, facendu-le propunerea séu intrebarea: nu cum-va presantiele loru ar afã de consultu tineria sínódeloru cu reprezentanti din cleru si poporu, respeptive onoratori, din partea sa apoi se-i fie indemnatu cu

totu zelulu la tinerea de atari sínóde numai de catu.

Acést'a inca e o dovéda despre parintésca, neadormit'a ingrigire a pré ibutulu nostru Mitropolitu, si credemu cumca acestu glasu, nu va remané glasu in pustia, ci va avé resultatulu doritu; cãci abunaséma si dd. episcopi vor afã de lipsa si inca urgente ca se se tiena aceste sínóde, care se arete reprezentantiloru clerului si poporului starea totala a eparchiei, se comunice averea ei dupa cum a primito de sub manile ierarchiei serbesci si dupa cum a chivernisit'o ei si se afla ea in presinte, se arete starea bisericeloru si a scóleloru, se se desbata cele de facutu pentru prosperarea acestor'a, se se curme nefericitele sciri misterióse ce anume din Caransebesiu nu mai inócta a se latí pana departe preste marginile acéstei nóue diecese, cari sciri — desi póte cu totulu ne'ntemeiate, totusi amarescu si cauta se supere totu sufletulu crestinu, si insusi capulu diecesanu nu potú casionã, de catu doreri si intristare. In modulu acésta se se restabilésca increderea, carea cu dorere trebe se marturisiu cumca din di in di e totu mai nesecura, totu mai debila, si amenintatória.

Cumca epii serbi nu s'au ingrigitu ca se tiena astfelu de sínóde, aflãmu pré naturalu, cãci ei sciau bine cumca n'au increderea clerului si poporului seu, la care nici nu contau, aci deci intunereculu a potutu se fie soutilu loru, ceea ce la episcopii romani nu póte, nu e iertatu se fie, cãci Ilustritãtile loru fora increderea poporului nu potú esiste, nu-si potú impliní chiamarea; apoi ei — din incredere sunt epii romani, increderea i-a radiecatu pre brãtiele sale, dar acésta trebe nutrita prin asemene sinceritate si iubire, ér scutul loru nu póte fi alt'a de catu dreptatea, lumina si adevãrulu.

Conchiamarea acestoru sínóde dara sperãmu cã se va intemplã catu de curendu pentru ca se se indoparteze ingrigirea generala ce o vedemu pe fati'a totur'a cari se intereséza de causele bisericiei si natiunei, — si cu atãta mai alesu acceptãmu introducerea acéstei institutiuni cardinale, cu catu scimú cumca tineria acestoru sínóde aterna numai de la pré santiele loru, in catu convocarea loru nu póte fi impreunata cu mari greutati, fiindu cã ele potú luã de modelu sínódele de aceeași natura tiente in eparci'a Ardélului. Politicia de statu aci n'are ce se mestecã, precum nici biseric'a nu se mesteca in politica si guvernulu nu póte negã acestu dreptu nedisputabilu alu bisericiei nóstre. Cu unu cuventu, noi credemu si remanemu in credintia nóstra, cã dacã pré santiele loru domni episcopi romani vor vré, nime nu va incercã a-i impedece si nu-i va pote impedece de la tinerea catu mai ingraba de sínóde eparciale, mai vertosu, dacã acele sínóde nu se vor compune din membri pré numerosi, ci d. e. alu Aradului ca a unei diecese de aprópe 600 de mii de suflete, cu vre-o 32, éra a Caransebesiului cu vre-o 24

FOISIORA.

Cantece poporale.

(Din Comit. Aradului, culesu de P. Draga.)

I.

Multu me batu ganduri nebune,
Se-mi iau calu si arme bune,
Se me ducú cu mandr'a'n lume,
Dar nu-su popi se ne cunune.
Dar nu e baiu de cununie
Daca-mi place fét'a mie.
Déca-i place ei de mine
Merge-om se nu scie nime.
Candú or dá de-a ne cautã
Nicairi nu ne-or afã.
Dice-or cã ne-am innecatú, —
Dara cum s'ar fi 'necatú,
De nime nu i-a aflatu?
Dar óre unde s'au dusu,
De catra nime n'au spusu?
Si ei n'au spusú catra nime,
C'au ganditu cã-or traí bine
Dar traiescu in foculu loru,
Ei traescu mai cã nu moru.
S'au dusu ei dar éra vinu
Cã n'au nici apa nici vinu.
Se scie si cesteã fete,
Cã dieu se usca de sete,
Pana-e lumca n'ar fugí,
Ma nici nu s'ar invelf,

Cã-e mai bine desvelita
De catu se fie fugita,
Mai bine chica pe spate,
De catu in strainetate.

II.

Candú badea trecea valca,
Mandra'i prinse-a suspiná
Éra mam'a sa'i graiã:
„Ce suspini tu fica-asiã?“
— Da suspinu cã nu mi bine,
Cã baditi'a nu mai vine
Cãci s'a dusu pe-o calicutia
Ca se-si gasésca dragutia. —
Cãtu oiú fi si voiu traí,
Pe baditi'a l'oiú gelf,
Cãci ca elu n'oiú mai gasí.
De mandru si de frumosu,
Elu pe lume n'are sotiu.
Plange mama dupa elu,
C'au fostu fetioru tenerelu,
Plange mama pentru mine,
C'asiu plange, dar mi rusine,
Cã mi-su feta tenerea
Si mi-a merge veste rea,
Dar tu mama esti betrana
N'are ce veste se-ti vina!“

III.

Gele-i dómne cui i gele
Gele-i dómne mamei mele
Cã m'a avutu, si mi-a crescutu
Dar folosu nu m'a avutu.
Pe candú fusci d'ajutoriu
Mi venira petitori,

Bireulu si cu-unu juratu
D'in cetate din Aradu,
Mandra nevésã mi-au datu,
Puscuti'a si sabi'a.
Sabi'a
Mi nevésã,
Patruntasiulu
Mi nanasiulu,
Panganetulu
Mi oumetrulu.
N'amú ganditu eu nici odata.
Cã acésta mi-a fi data,
Se portu camesia nentiésca,
Si pusca imperatésca,
Nici se portu curea cu bumbi,
Numai patruntasiu cu plumbi.
Stragiemesteru din compane,
Lasa-me dintre catane,
Se mai iau plugulu de córne.
De candú plugulu l'am lasatu,
Pane mólo n'am maneatu,
Numai totu profontu uscatu
Si uscatu si nesaratú,
Cu piciórele calcatu.

IV.

Pentru tine blastemata
Umbla tat'a se me bata
Pentru tine afurisita
Rabdai de la tat'a bata,
Dar eu ti-oiú dá tie dóa
Cã tu esti nevésã nóua,
Si eu ti-oiú dá tie trii,
Ca se scii cum poti traí,
Si eu ti-oiú dá tie patru,

Ca se scii cã ti-su barbatu
Éra nevésã-i graiã:
„Barbate lumin'a mea
Nu me bate cu bat'a
Cã eu mi-su nevésã ta.
Daca nu — me ducú in lume,
Se nu scii tude-alu meu nume.
Daca tu esti blastematu,
De tienti mocióca la patu,
Cãtu-ti graescu vorba rea
Tu se me lovesci cu ca?“

V.

(Culésã de Simeone Marianu in jurulu
Sucevei.)

Frundia verde buruena,
Fa-ti o mila si pomana
C'am datu de necadiu si bóla.
Nu-e doftoru cu doftarie
Ca se-mi dè léculu bunu mie.
Dar atunci m'oiú lecuti
Toem'atunci m'oiú doftori.
Candú mi-i-adeuce ghiãtisiorã
Dar! atunci,
Si neci atunci,
Candú mi-i-adeuce mura cópta
Mura cópta sub pamentu,
Neatinsa de vr'unu ventu,
Mura cópta 'n postulu mare
Ca sprincenutiele tale,
Neajunsa neci de sóre.
— Prostu esti tu la mintea ta,
Unde-ai mai vedutu asiã?!

